

Fru Aase D. Madsen har fuldstændig ret med hensyn til hovedstæderne, men ikke ret med hensyn til, hvad vi fik at vide. Det var i hvert fald mit indtryk, at selv fru Aase D. Madsen blev helt stolt af kongeriget, når hun hørte alle de rose-nde ting, der blev sagt om den hidtidige danske politik.

Så har hr. Ulrik Kragh misforstået, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at vindkraft og vandkraft er et utrolig godt sammenfald. Man kunne jo føje til, at kraft-varme også kan være godt. Om vinteren, hvor det er koldt og det blæser, hvor vi på samme tid producerer meget strøm, fordi vi har et stort varmebehov og har en stor kraftproduktion fra vores vindanlæg, har vi et overskud i forhold til, hvad vi skal bruge her i landet af strøm. Så giver det selvfølgelig god mening at sende det overskud til Norge og Sverige, som så til gengæld kan beskytte deres egne reservoirer og om sommeren sælge strøm til os. Derfor er det nordiske elmarked genialt.

Men det, der ikke er så smart, er, hvis vi fører en politik baseret på gamle kulfyrede kraftværker og sender strømmen derop, i stedet for at de lande tvinges til at lave de besparelser og om-lægninger hos sig selv, som er nødvendige.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så er det hr. Eyvind Vesselbo.

Svend Auken (S):

Undskyld, jeg glemte at svare på et enkelt spørgsmål fra fru Aase D. Madsen. Det var, fordi jeg blev slået helt ud af, at hun havde ret i det der med hovedstæderne. Det er første gang, og det vil jeg gerne bukkende kvittere for.

Kl. 18.25

Fru Aase D. Madsen spurgte mig, om det var rigtigt, at jeg bare havde en blankocheck. Jeg vil sige hende sandheden: Beløbet, bevillingerne til Miljø- og Energiministeriet, var bortset fra den internationale indsats uændret i de 10 år, jeg var der. Det var på præcis samme niveau, som da hr. Per Stig Møller under Schlüterregeringen havde ansvaret for området. Grønne afgifter var ikke i Miljøministeriet, de var flyttet over i Skatteministeriet, så det var meget mere miljø for den samme indsats; så meget miljø, at fru Aase D. Madsen og hendes parti blev helt forskrækket.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil sige til hr. Svend Auken, at det ikke er let at overse hr. Svend Auken i denne her debat, for

hr. Svend Auken er jo den eneste fra oppositionen, der er til stede og debatterer. Det er jo egentlig fantastisk, og sådan har det i hvert fald været i lang tid, at hr. Svend Auken er den eneste, for oppositionen har jo været ret ivrig, men der er åbenbart kun én fra oppositionen, der er interesseret i at diskutere de her ting.

Så må jeg sige, at sådan som debatten er skredet frem, er det jo rart, at hr. Svend Auken har fået konkretiseret sine synspunkter og nu går ind for kvotehandel og erkender, at det er hr. Svend Auken, der har skrevet under. Det, jeg kunne spørge hr. Svend Auken om, er, om hr. Svend Auken er kommet i tvivl om, hvorvidt Kyotoaftalen egentlig er noget for Danmark, eller om hr. Svend Auken kunne tænke sig, at den blev lavet om på grund af alt det her med den varme luft.

Så det sidste spørgsmål, jeg vil stille til hr. Svend Auken: Hvad er egentlig grunden til, at hr. Svend Auken ikke fik lavet en samlet opgørelse over reduktionen af det samlede CO₂-udslip fra 1990, og indtil hr. Svend Auken gik af som minister? Hvor meget økonomi var der i det, og hvor mange penge havde det kostet? Er det sådan, at hr. Svend Auken simpelt hen ikke havde overblik over situationen i de 8½ år, hr. Svend Auken sad som miljø- og energiminister? Det må jo have været tilfældet, når man ikke kender de faktiske forhold.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at det stadig væk er korte bemærkninger. Den næste er hr. Lars Christian Lilleholt.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg vil gerne her spørge hr. Svend Auken, hvad han mener om, at Det Økonomiske Råds sekretariatschef, Peter Andersen, på regeringskonferencen i mandags om klimastrategien sagde, at Det Økonomiske Råd ingen betænkeligheder har ved de fleksible mekanismer. Han peger bl.a. på, at kvotehandel netop kan være med til at skabe den indtægtskilde, som sikrer Ruslands ratifikation af protokollen og medvirker til en fornyelse af de forurenende russiske virksomheder. Hvorfor er det så grusomme mekanismer, når selv Det Økonomiske Råd peger på dem?